

בית המשפט המחוזי בחיפה

13 אוגוסט 2018

ת"א 58241-11-16 קבוצת העשור - מהנדסים
צעירים בע"מ נ' אבו נדא ואח'

בפני כב' השופטת ר. למלשטריך- לטר

התובעים קבוצת העשור - מהנדסים צעירים בע"מ

ח.פ.514297449

באמצעות ב"כ עו"ד אייל קימל

נגד

1. מוחמד אבו נדא ת.ז. xxxxxxxxx

הנתבעים

2. מ.ו. אבו נדא ייעוץ וניהול בע"מ ח.פ. 514785542

באמצעות עו"ד ניזאר ותד

פסק דין

1. התובעת, חברה העוסקת במתן פתרונות חינוכיים בתחום ההנדסה המתמטיקה והפיזיקה באמצעות חוגי העשרה וערכות למידה שהכינה, במסגרות פורמליות ולא פורמליות. עוד מפעילה החברה ימי הולדת, קייטנות בחופשות והפעלות לגו מיוחדות. התובעת טוענת כי הנתבעים, אשר שמשו כזכיינים שלה נותרו חייבים לה כספי תמלוגים, הפרו את זכויות היוצרים שלה, את סימנה המסחרי ובצעו כנגדה עוולות מסחריות שונות.

2. עובדות הרקע

2.1 החברה התובעת הוקמה בשנת 2009. התובעת פועלת בעצמה ובאמצעות 100 זכיינים בלמעלה מ-250 מרכזי לימוד, מהקרויות ועד אילת, במגזר היהודי, הערבי והחרדי ובשוק הבינלאומי.

2.2 התובעת פועלת תחת השם "מהנדסים צעירים". התובעת הגישה בקשה לרישום השם כסימן מסחרי ביולי 2012, ובחודש נובמבר 2014 הסימן נרשם בפנקס סימני המחסר. ליד אותיות השם בסימן המסחרי מופיעים שני גלגלי שיניים ולידו סימן של האות e בחזקת 2. הרישום הוא לסוג 41 - שירותי הענקת למידה, הדרכה וחוגי העשרה

בית המשפט המחוזי בחיפה

13 אוגוסט 2018

ת"א 58241-11-16 קבוצת העשור - מהנדסים
צעירים בע"מ נ' אבו נדא ואח'

- בתחום ההנדסה המתמטיקה והפיסיקה, לימודי יסודות ועקרונות ההנדסה המתמטיקה והפיסיקה.
- 2.3 בין התובעת לנתבע נכרת ביום 11.6.13 הסכם זכיון (להלן "ההסכם") הכולל הסכם סודיות ואי תחרות. נתבע 1 הינו מהנדס בוגר הטכניון, ובעלה של בעלת המניות היחידה בנתבעת 2. הנתבע 1 משמש כמנהל החברה והוא זה שמפעיל את החברה.
- 2.4 ההסכם נתן לחברה הנתבעת את הזכות לשמש כזכיון בלעדי במגזר הערבי. לפי ההסכם הנתבע 1 +שני אנשי צוות שלו היו זכאים לעבור הכשרה אצל התובעת, ולקבל בהשאלה 2 ערכות עבודה. ערכת העבודה נדרשת לצורך העברת תוכנית הלימוד וכוללת אביזרי פלסטיק, גלגלי שיניים, בתי סוללות, מנוע, משטחים בסיסים, צירים מסמרים משקולות וקורות שמתחברים זה לזה. במהלך ההסכם קבלה הנתבעת רישיון לעשות שימוש בקניין הרוחני של התובעת. הנתבעת הייתה צריכה לשלם דמי זיכיון בסך של 80,000 ₪. כמו כן היה עליה לשלם "תמלוגים" בסכום קבוע עבור השימוש בערכות העבודה, או אחוז מסוים ממחזור המכירות שלה, הגבוה מבין השניים. ההסכם הוא לתקופה של 6 שנים. בכל מקרה בתום ההסכם על הנתבעת להחזיר את ערכות העבודה, המסמכים והחומרים שקבלה, ולהפסיק לעשות שימוש בקניין הרוחני של התובעת.
- 2.5 החל ממחצית שנת 2015 ירדו ביצועיה של הנתבעת. במהלך ינואר פברואר 2016 פנתה התובעת אל הנתבעת על מנת להבין את קשייה ולא נענתה על ידי הנתבעים. התובעת הציעה לנתבעת חבילת סיוע שהנתבעת לא ממשה אותה. גם פניה בחודש אפריל 2016 לנתבעת לא נענתה. בכל אותה העת לא עמדה הנתבעת בתשלומיה והמחאה על סך של 5,000 ₪ שנמסרה – חוללה. לפיכך, ביום 29.6.16 הודיעה התובעת על ביטול הסכם הזיכיון בשל הפרה יסודית שלו, ודרשה השבת כל הציוד שערכו שוערך בסכום של 72,580 ₪. הנתבע השיב כי יגיב לאחר התייעצות עם עורך דין.
- 2.6 אלא שאז גלתה התובעת כי הנתבע פתח עסק מתחרה, ומציע שירותים דומים לשירותי התובעת תחת השם: "אקדמיית המהנדס הצעיר" (JUNIOR ENGINEERS), כשהנתבע עושה שימוש במערכי השיעור של התובעת בכרזות ובציוד שלה. הנתבע הקים עמוד פייסבוק לקידום עסק המתחרה, ואף עשה שימוש בעמוד הפייסבוק של התובעת לצורך קידומו. הנתבע עשה שימוש בכרזות ופליירים של התובעת לקידום עסקו כשבדף הפרסום של הנתבע הופיע סימן המסחר של התובעת וכן כיתוב לגבי פרס שקבלה התובעת כיזם השנה העולמי בתחרות YBI.

3. צמצום המחלוקת

בית המשפט המחוזי בחיפה

13 אוגוסט 2018

ת"א 58241-11-16 קבוצת העשור - מהנדסים
צעירים בע"מ נ' אבו נדא ואח'

- 3.1 כבר ביום 6.12.16 ניתן בהסכמה צו מניעה זמני המורה לנתבעים להימנע משימוש בסימן המסחרי של התובעת. כמו כן ניתן צו זמני מפורט האוסר על הנתבעים להשתמש במנשרים ופרסומים של התובעת, בחוברות מערכי שיעור וכן בצידוד התובעת כפי שפורט בנוסח הצו. כמו כן בשל מגבלת אי התחרות הקבועה בחוזה, ניתן צו מניעה זמני האוסר על הנתבעים במהלך 3 שנים מיום ביטול החוזה לעבוד באופן ישיר או עקיף עם מי שהיו לקוחותיו בזמן הזכיון.
- 3.2 במהלך ניהול התיק גם הוסדר הנושא של השבת הצידוד.
- 3.3 במהלך ניהול התיק ניתן על ידי כב' הרשם עיקול זמני על נכסי המשיבים כדי סכום של 250,000 ₪.
- 3.4 הצדדים הגיעו להסדר דיוני לפיו יוותרו על חקירות המצהירים, ובית המשפט יכריע על בסיס התצהירים, המסמכים וסיכומי הצדדים. הנושאים שנתרו במחלוקת הינם:
- א. חוב כספי מתקופת ההסכם,
 - ב. הפרת סימן מסחר והפרת זכויות יוצרים
 - ג. הפרת ההתחייבות לאי התחרות
 - ד. טענה לעוולה של גניבת עין
4. חוב כספי מתקופת ההסכם
- 4.1 על פי ההסכם על הנתבעת היה לשלם לתובעת תמלוגים בשיעור של 7% ממחזור המכירות שלה, אַן 2000 ₪ תמלוגים עבו כל ערכת עבודה, הגבוה מבין השניים.
- 4.2 התובעת הציגה חשבוניות מס שכללו חיובי "תמלוגים" לפי מספר ערכות העבודה שנמסרו.
- להלן טבלת החשבוניות שנמסרו לנתבעת (וצורפו לתצהיר התובעת) –

בית המשפט המחוזי בחיפה

13 אוגוסט 2018

ת"א 58241-11-16 קבוצת העשור - מהנדסים
צעירים בע"מ נ' אבו נדא ואח'

2015			
חשבונית	תאריך הוצאת חשבונית	סכום	תיאור
5890	2.8.15	7,080.00 ₪	יולי 2015
5933	1.9.15	7,080.00 ₪	אוגוסט 2015
5973	4.10.15	7,020.00 ₪	ספטמבר 2015
6009	1.11.15	7,020.00 ₪	אוקטובר 2015
6048	2.12.15	7,020.00 ₪	נובמבר 2015
6091	4.1.16	7,020.00 ₪	דצמבר 2015
2016			
6129	2.2.16	7,020.00 ₪	ינואר 2016
6172	2.3.16	7,020.00 ₪	פברואר 2016
6219	4.4.16	7,020.00 ₪	מרץ 2016
6248	1.5.16	7,020.00 ₪	אפריל 2016
6299	2.6.16	7,020.00 ₪	מאי 2016
6359	29.6.16	7,020.00 ₪	יוני 2016

- 4.2 הסכום הכולל של החשבוניות מגיע לסך של 78,252.40 ₪. התובעת טענה בתצהירה כי בס' 10.6 להסכם נקבע פיצוי מוסכם למקרה של הפרה, לפיו בהפרה של יותר מ-10 ימים עסקים, תהא התובעת רשאית לחייב את הזכין בפיצוי של 500 ₪ ליום. לפיכך מבקשת התובעת בתצהירה להוסיף לסכום החוב את סכום הפיצוי המוסכם.
- 4.3 הנתבעים לא הציגו קבלות על תשלומים אלו ואף לא טענו כי שלמו את החשבוניות הללו. הנתבעים טענו כי לאחר ביטול ההסכם, מימשה התובעת שיקים שהיו מופקדים בידה בסך כולל של 60,000 ₪. ולצורך כך הציג קבלה. אלא שעולה מהקבלה שהוצגה, אשר הופקה ביום 10.11.15, כי השיקים שהופקדו התייחסו לחשבוניות אחרות, המתייחסות לתקופה מדצמבר 2014 ועד ליולי 2015, דהיינו כיסו תקופת תמלוגים אחרת. הנתבע טען כי מלכתחילה סכומי התמלוגים היו מקפחים ולא תאמו לתנאי השוק. הנתבע טען בתצהירו כי הצדדים שינו בהתנהגות מדיניות לגבי התמלוגים ומחירי הציוד על מנת ליתן לנתבעת אפשרות לפעילות סבירה, וביטול חובת תשלום התמלוגים נעשתה בהתנהגות הצדדים. בתמיכה לטענה זו צירף הנתבע 1 מכתב מינואר 2016 (נספח א' לתצהירו) בו מציעה התובעת תכנית משולבת שחלק ממנה הוא מתן ערכות מסוימות ללא תשלומים חודשיים במהלך שנתיים, כפוף למסמך שייחתם בין הצדדים. בס' 9 במכתב מבטיחה מנהלת התובעת כי תעשה מאמץ ותבדוק אם ניתן לעשות הנחה כלשהיא לחוב הקיים של הנתבעת.

בית המשפט המחוזי בחיפה

13 אוגוסט 2018

ת"א 58241-11-16 קבוצת העשור - מהנדסים
צעירים בע"מ נ' אבו נדא ואח'

- 4.4 אין באפשרותי לקבל את טענת הנתבעים לגבי הפטור מתשלום החוב בשל שינוי הסכם בדרך של התנהגות. ראשית ההסכם שנחתם בין הצדדים קובע בס' 17.1 כי לא יהיה תוקף לכל ויתור, הנחה אורכה או שינוי להסכם, אלא אם נעשו בכתב ונחתמו על ידי שני הצדדים. אין מסמך חתום כזה המהווה שינוי.
- שנית, מנוסח המכתב שצירף הנתבע עולה במפורש כי לגבי החוב הקיים נכון לינואר 2016, תבדוק התובעת האם ניתן לעשות הנחה כלשהי. לא הוצג כי ניתנה הנחה כלשהי. כמו כן התובעת חזרה והצהירה כי הנתבע לא קבל את תוכנית הסיוע שהוצגה לו.
- 4.5 בהעדר שינוי בכתב לתנאי ההסכם, תנאיו עמדו בתוקפם ועל הנתבעת היה לשלם את החשבוניות שהוצאו לה לפי ההסכם.
- 4.6 הנתבע טען כי התובעת לא אפשרה את פעילות הנתבעת בשל כך שלא חדשה סדנאות המשך, ולא התאימה את הערכות למגזר הערבי. טענה זו נטענה בעלמא, באופן סתמי, לא ניתן כל פירוט בענין לבד מההצהרה הגורפת, וגם לא הובאה כל אסמכתא לבסס אותה.
- 4.7 החוב בסך **78,252.40** ₪, כשהוא נושא הפרשי הצמדה וריבית מיום 1.1.16 ועד היום, עומד על סך של **81,124** ₪.
- 4.8 לגבי דרישת הפיצוי המוסכם – עיון בסעיף 10.6 בהסכם תחת פרק "התמורה" מלמד כי אומנם נכתב בהסכם כי הפיצוי המוסכם הוא 500 ₪ לכל אי עמידה בתנאי ההסכם ביותר מעשרה ימי עסקים, אך בסוגריים נכתב באותיות (מאתיים שקלים חדשים). ניתן להניח שהצדדים לא נתנו לסעיף זה תשומת לב רצינית. התובעת בסיכומיה לא דרשה להשית על החוב הכספי את הפיצויים המוסכמים, וטוב עשתה. עקרון תניה בדבר פיצויים מוסכמים מעוגנת בס' 15 לחוק החוזים (תרופות בשל הפרת חוזה) תשל"א 1970 -

15. (א) הסכימו הצדדים מראש על שיעור פיצויים (להלן - פיצויים מוסכמים), יהיו הפיצויים כמוסכם, ללא הוכחת נזק; אולם רשאי בית המשפט להפחיתם אם מצא שהפיצויים נקבעו ללא כל יחס סביר לנזק שניתן היה לראותו מראש בעת כריתת החוזה. כתוצאה מסתברת של ההפרה.

לפי נוסח הסעיף, מקום בו נקבעו פיצויים מוסכמים, התובע איננו חייב להוכיח את שיעורו של הנזק בשל האיחור בתשלום, והפסיקה התייחסה לכך שאף אין צורך

בית המשפט המחוזי בחיפה

13 אוגוסט 2018

ת"א 58241-11-16 קבוצת העשור - מהנדסים
צעירים בע"מ נ' אבו נדא ואח'

להוכיח את עצם העובדה שנגרם נזק. יחד עם זאת לבית המשפט סמכות הפחתה כאשר שיעור הפיצויים שנקבע לא עומד ביחס סביר לנזק שניתן היה לראותו מראש בעת כריתת החוזה, כתוצאה מסתברת של ההפרה. ברור כאן ששיעור הפיצוי המוסכם (גם הנמוך יותר) איננו סביר בנסיבות, ואיננו מבטא יחס הולם בין הנזק שנגרם כתוצאה מהאיחור בתשלום כפי ניתן לראותו מראש בעת כריתת החוזה, לבין הסכום שנקבע. נכון להיום מדובר באיחור בתשלומים חודשיים מיום 15.8.15 ועד יוני 2016. הפיצוי המוסכם גם בשיעור הנמוך שלו, מביא את החוב לסכומים חסרי פרופורציה, וטוב עשתה התובעת שוויתרה בסיכומיה על דרישה זו.

5. הפרת סימן המסחר וזכויות יוצרים

- 5.1 ההסכם שנחתם בין הצדדים הסדיר בס' 7 שבו את נושא ה"קנין הרוחני". נקבע כי התובעת נותנת לנתבעת רישיון לא ייחודי לשימוש בסימני המסחר ובזכויות היוצרים שלה לתקופת ההסכם, אך ורק לצורך הפעלת הזיכיון. עם סיום ההסכם תחזיר הנתבעת כל מסמך וחומר פרסומי של התובעת.
- 5.2 ההסכם בוטל ביום 29.6.16 בשל הפרתו על ידי הנתבע.
- 5.3 התובעת מצאה כי תוך כדי פתיחת עסק המתחרה בה, עשה הנתבע שימוש במערכי השיעור שהועברו לנתבעת, בכרזות שלה ובציוד שלה, וכן נעשה שימוש בסימן המסחרי הרשום שלה. הנתבע הקים עמוד פייסבוק, ועשה שימוש בעמוד הפייסבוק של התובעת. הוצגה תמונה מעמוד הפייסבוק של הנתבע מיום 16.7.16 המציעה שירותים דומים ובכותרתו מופיע הסימן המסחרי הרשום של התובעת. ("מועדון קיץ של מדעים השלישי 2106"; "מועדון קיץ של מדעים חוזר מחדש"; "אנו פותחים את ההרשמה באופן רשמי זו השנה השלישית") (נספח ט' לתצהיר התובעת).
- דף הפייסבוק מיום 20.7.16 כבר כלל לוגו שונה, של מספר גלגלי שיניים (בלוגו של התובעת מופיעים שני גלגלי שיניים) ולידו הכיתוב שתרגומו מערבית לפי מתרגם מוסמך של התובעת: "אקדמיית המהנדס הצעיר", (הנתבע טוען כי התרגום הוא "אקדמיית המהנדס הקטן"). ובאנגלית עשתה הנתבעת שימוש במילים: JUNIOR ENGINEERS (מהנדסים צעירים) (התובעת עשתה שימוש במונח " YOUNG ENGINEERS " צמד מילים שגם רשום בשפה העברית בסימנה המסחרי).
- הנתבע עשה שימוש בכרזות ומנשרים שמהווים העתק של כרזות ומנשרים של התובעת (נספח י' לתצהיר התובעת). נעשה שימוש באותה תמונה של כרזת התובעת, ילדים מצולמים המחזיקים דף נייר שבו מופיע חלק מהסימן המסחרי של התובעת (e בריבוע) שיושבים ליד ערכת עבודה של התובעת, העתקה אחת לאחת.

בית המשפט המחוזי בחיפה

13 אוגוסט 2018

ת"א 58241-11-16 קבוצת העשור - מהנדסים
צעירים בע"מ נ' אבו נדא ואח'

כמו כן, בדף פייסבוק של הנתבע מיום 10.8.16 נראה צילום של כיתה, שם על הלוח מודבקת כרזה של התובעת ביחד עם הסימן המסחרי של התובעת. (נספח יד לתצהיר התובעת).

5.4 בכך הפר למעשה הנתבע את הסימן המסחרי הרשום של התובעת ואת זכויות היוצרים בכרזות שלה.

5.5 פקודת סימני המסחר [נוסח חדש] תשל"ב 1972 (להלן "פקודת סימני המסחר") קובעת בס' 46 (א) כי זכותו של בעל מסחר רשום מוגנת -
"רישומו התקף של אדם כבעל סימן מסחר יזכה אותו לשימוש ייחודי בסימן המסחר על הטובין שלגביהם נרשם הסימן ובכל הנוגע אליהם, בכפוף לכל תנאי וסייג הרשומים בפנקס".

ס' 1 לפקודת סימני המסחר קובע מהי הפרה לענין זה -
"הפרה" - שימוש בידי מי שאינו זכאי לכך -

- (1) בסימן מסחר רשום או בסימן הדומה לו, לענין טובין שלגביהם נרשם הסימן או טובין מאותו הגדר;
- (2) בסימן מסחר רשום, לשם פרסום טובין מסוג הטובין שלגביהם נרשם הסימן או לשם פרסום טובין מאותו הגדר;
- (3) בסימן מסחר מוכר היטב אף אם אינו סימן מסחר רשום, או בסימן הדומה לו עד כדי להטעות לענין טובין שלגביהם מוכר הסימן או לענין טובין מאותו הגדר;
- (4) בסימן מסחר מוכר היטב, שהוא סימן מסחר רשום, או בסימן הדומה לו, לענין טובין שאינם מאותו הגדר, ובלבד שיש בשימוש זה כדי להצביע על קשר בין הטובין האמורים לבין בעל הסימן הרשום ובעל הסימן הרשום, עלול להיפגע כתוצאה משימוש כאמור".

ב. הנתבע עשה שימוש בסימן המסחרי הרשום של התובעת במספר פרסומים שלו, במטרה לשווק את הטובין המצויים מסגרת אותו הגדר. בכך הפר את זכותה של התובעת כהגדרת ס"ק 2 בסעיף 1.

בית המשפט המחוזי בחיפה

13 אוגוסט 2018

ת"א 58241-11-16 קבוצת העשור - מהנדסים
צעירים בע"מ נ' אבו נדא ואח'

אדגיש כי פקודת סימני המסחר בנוסחה אוסרת את השימוש בסימן מסחר רשום, אף אם שימוש זה אינו מטעה. (ראו ע.א 8483/02 אלוניאל בע"מ נ. מקדונלד (30.3.04); רע"א 1400/97 פיקנטי תעשיות מזון (ישראל) בע"מ נ' אסם תעשיות מזון בע"מ (29.4.97) 'ע"א 471/70 י. ר. גייגי ס. א. נ' פזכים בע"מ (1970)).

במקרה כאן, הנתבע אף יצר זיקה מטעה בין מוצריו לבין מוצרי התובעת, נושא שארחיב עליו בדיון בעילת גניבת עין.

ג. שימוש בסימן הדומה לסימן המסחר הרשום - ניתן להגדיר שתי פאזות של התנהלות הנתבע -

הראשונה, כאשר עשה שימוש בסימן המסחרי הרשום של התובעת, בכרזות של התובעת ובצילומים פרסומיים שלה. הפרה לפי סי' ק 2 לסעיף 1 בפקודת סימני המסחר.

הפאזה השניה הינה שינוי מסויים שבצע הנתבע בלוגו של פרסומיו ובשם שהכתיר את פעילותו.

ד. להלן הסימן הרשום של התובעת -

וכן הסימן שעשתה בו התובעת שימוש בכרזותיה -

(תרגום הכיתוב בערבית הוא - "המהנדסים הצעירים").

ואילו הנתבע, בפאזה השניה, שינה את הלוגו באופן שיופיעו גלגלי שיניים -

ומצד ימין כיתוב בערבית "אקדמיית המהנדס הצעיר".

כמו כן המשיך הנתבע להשתמש בדף הפייסבוק במונח "YOUNG ENGINEERS".

ה. בעוד שבעוולת גניבת עין בודקים אם מכלול מעשיו של העוסק גרמו להטעיה ביחס למקור המוצר, הרי שבתובענה בדבר הפרת סימן מסחר מכוונת הבדיקה אך ורק

בית המשפט המחוזי בחיפה

13 אוגוסט 2018

ת"א 16-11-58241-11 קבוצת העשור - מהנדסים
צעירים בע"מ נ' אבו נדא ואח'

לקיומו של דמיון מטעה בין הסימנים עצמם. ראו דברי כבי' השופט עמית בעא
 7919/11 חבי מעדני הצפון בע"מ נ. יהושע גוואטה (16.6.13) –
 "להבדיל מהעילה של הפרת סימן מסחר, בגניבת עין נדרש
 התובע להוכיח קיומו של מוניטין. יסוד ההטעיה בשני המקרים
 שונה גם הוא, שכן בהפרת סימן מסחר ההשוואה נעשית בין
 הסימנים עצמם, בעוד שבגניבת עין ההשוואה רחבה יותר (ראו,
 בין היתר: רע"א 5454/02 טעם טבע (1998) טיבולי בע"מ נ'
 אמברוזיה סופהרב בע"מ, פ"ד נז(2) 438, 450-451 (2003); ע"א
 5066/10 שלמה א. אנג'ל בע"מ נ' י. את א. ברמן בע"מ, סעיפים
 8-9, 35 לפסק הדין [פורסם בנבו] (30.5.2013)). מדובר אפוא
 בשתי עילות נפרדות, ואין דחייתה של האחת מחייבת בהכרח
 דחייתה של האחרת."

1. לגבי שמות מסחר הפסיקה סווגה את השמות לארבע קטגוריות - שמות גנריים –
 אשר אינם כשירים לרישום; שמות תיאוריים – הזוכים להגנה במקרים נדירים
 כאשר הם גיבשו אופי מבחין ומשמעות משנית; שמות מרמזים – הזוכים להגנה
 מוגברת; ושמות שרירותיים – הזוכים להגנה הרחבה ביותר (ע"א 5792/99 **תקשורת
 וחינוך דתי-יהודי משפחה (1997) - עיתון "משפחה" נ' א.ס.בי.סי. פרסום, שיווק
 וקידום מכירות בע"מ (2001)**).
2. סיווג השם נגזר מהקונטקסט הרלוונטי. נראה לי נכון לסווג במקרה זה את השם
 כשייך לקטגוריה של שמות מרמזים, שכן אין המילים "מהנדסים צעירים" מתארות
 את המוצר או את סוג השרות הניתן. השם מרמז כביכול על התוצאה (בבדיחות
 הדעת) שניתן יהיה אולי להשיג אם יצרכו את השרות. לא קיים קשר ישיר המתחייב
 ומתבקש בין המוצר לבין בחירת השם "מהנדסים צעירים".
 גם גלגלי השיניים שהוספו ללוגו של הנתבע באים לרמז על נוכחות גלגלי השיניים
 שבסימן המסחרי הרשום של התובעת. לימודי הנדסה מתמטיקה ופיזיקה לאו דווקא
 מתאפיינים בגלגלי שיניים, וברור שלא דווקא סימן זה מסמל את הלימוד. בחירת
 הנתבע יכולה ללמד על כך שבחר להציב סימן שיזכיר לצרכן את סימנה של התובעת.
 השימוש במטבע הלשון "האקדמיה למהנדס הצעיר או הקטן" ליד סימן גלגלי
 השיניים מהווה דמיון רב בין הסימנים, כאשר השימוש נעשה לגבי סוג המוצרים
 מאותו הגדר.

5.6 בנוסף, עשה הנתבע שימוש בכרזות ופרסומים של התובעת (ראו נספח י', יד).

בית המשפט המחוזי בחיפה

13 אוגוסט 2018

ת"א 58241-11-16 קבוצת העשור - מהנדסים
צעירים בע"מ נ' אבו נדא ואח'

ס' 11 לחוק זכויות יוצרים תשס"ח 2007 קובע כי לבעל זכות יוצרים הזכות הבלעדית לעשות ביצירה את הפעולות שהוגדרו –

“11. זכות יוצרים ביצירה היא הזכות הבלעדית לעשות ביצירה, או בחלק מהותי ממנה, פעולה, אחת או יותר, כמפורט להלן, בהתאם לסוג היצירה:

- (1) העתקה כאמור בסעיף 12 – לגבי כל סוגי היצירות;
- (2) פרסום – לגבי יצירה שלא פורסמה;
- (3) ביצוע פומבי כאמור בסעיף 13 – לגבי יצירה ספרותית, יצירה דרמטית, יצירה מוסיקלית ותקליט;
- (4) שידור כאמור בסעיף 14 – לגבי כל סוגי היצירות;
- (5) העמדת היצירה לרשות הציבור כאמור בסעיף 15 – לגבי כל סוגי היצירות;
- (6)
- (7)

הפרת זכות יוצרים מוגדרת בס' 47 לחוק זכויות יוצרים כאחת הפעולות המנויות בס' 11 שנעשית ללא רשות בעל זכויות היוצרים. גם מי שמרשה לאחר לעשות פעולה כזו נחשב כמפר זכות יוצרים –

“47. העושה ביצירה פעולה מהפעולות המפורטות בסעיף 11, או מרשה לאחר לעשות פעולה כאמור, בלא רשותו של בעל זכות היוצרים, מפר את זכות היוצרים, אלא אם כן עשיית הפעולה מותרת לפי הוראות פרק ד'.

הנתבע עשה שימוש בכרזות התובעת ובחומרי הפרסום שלה כפי שצולמו, ובכך הפר את זכות היוצרים של התובעת, שלא נסתרה על ידו.

6. התחייבות לאי תחרות

6.1 עוד קודם לחתימה על הסכם הזכיון, נחתם עם הנתבעת ביום 28.2.2013 הסכם סודיות ואי תחרות. בסעיפים 7-9 בהסכם זה התחייבה הנתבעת שלא להתחרות בפעילות התובעת במהלך תקופת ההסכם וכן במהלך 3 שנים לאחר תום ההסכם.

בית המשפט המחוזי בחיפה

13 אוגוסט 2018

ת"א 58241-11-16 קבוצת העשור - מהנדסים
צעירים בע"מ נ' אבו נדא ואח'

- 6.2 הנתבע טען כי הסכם אי התחרות שחתם עליו איננו חוקי, שכן הוא פוגע בחופש העיסוק. גם טענה זו נטענה כטענה סתמית, והיא מנוגדת לאמות המידה שקבעו בתי המשפט כשאפשרו תניה של אי תחרות לתקופה קצובה.
- 6.2 הנתבע הפר את ההתחייבות האמורה הקים עסק מתחרה, עשה שימוש בתחילתו בסימן מסחרי רשום של התובעת, לאחר מכן בצידוד התובעת ובחומר פרסומי שלה וכן במערכי שיעור שפתחה התובעת.
- 6.3 התובעת טענה כי בשל התחרות האסורה לא הסכים זכיון אחר לקבל את הטיפול במגזר הערבי ורק משנת הלימודים 2017-2018 חודשה הפעילות באמצעות זכיון אחר. בכך נגרם לה לטענתה נזק של העדר הכנסה ממגזר זה, בתקופה האמורה.

7. גניבת עין

- 7.1 התובעת טוענת כי הנתבע עשה שימוש בסימנה המסחרי, בשם שבו היא עושה שימוש, בצידוד ובכרזות שלה, על מנת לקדם את עסקו המיועד לגבי אותו סוג לקוחות, ובאותו שרות או מוצר, תוך הטעיית הציבור.
- 7.2 חוק עוולות מסחריות תשנ"ט 1999 מגדיר בס' 1 שבו את עוולת גניבת העין –
1. (א) לא יגרום עוסק לכך שנכס שהוא מוכר או שירות שהוא נותן, ייחשבו בטעות כנכס או כשירות של עוסק אחר או כנכס או כשירות שיש להם קשר לעוסק אחר.
- (ב) שימוש של עוסק בשמו בתום לב, לשם מכירת נכס או מתן שירות, לא ייחשב כשלעצמו גניבת עין.
- 7.3 עוולת גניבת עין נועדה להגן על התובע מפני פגיעה בזכותו הקניינית במוניטין שרכש כתוצאה ממצג שווא של הנתבע, ואין בה כדי להגן מפני תחרות בלתי הוגנת או מסחר בלתי הוגן (ראו עא 5066/10 שלמה א. אנג'ל בע"מ נ. י. את. א. ברמן בע"מ (30.5.13); עא 8981/04 אבי מלכה מסעדת אווזי הזהב נ. אווזי שכונת התקווה 1997 (27.9.06); ע"א 18/86 מפעלי זכוכית ישראלים פניציה בע"מ נ' les verrees de saint gobain, (1991); ע"א 523/91 כהן נ' נדיר, (1995))
- על פי ההלכה הפסוקה, עוולת גניבת עין מותנית בהוכחת שני יסודות מצטברים: המוניטין שרכש היצרן; והחשש הסביר להטעיה של הציבור, כי השירות או הנכס שמציע הנתבע הם למעשה שירות או נכס של התובעת.

בית המשפט המחוזי בחיפה

13 אוגוסט 2018

ת"א 16-11-58241 קבוצת העשור - מהנדסים
צעירים בע"מ נ' אבו נדא ואח'

7.4 יסוד המוניטין - על מנת להוכיח קיומו של מוניטין, נדרש תובע להראות כי בנסיבות המקרה הספציפי, השם, הסימן או התיאור זכו להכרה בקהל, שהתרגל לראות בהם כמצביעים על עסקו או סחורותיו של התובע. שימוש נרחב יכול להוכיח רכישת מוניטין, ולרוב מהווה תנאי נדרש, אולם אין הוא תנאי מספיק. לשם התגבשות עולת גניבת עין אין הכרח שהצרכן יזהה את העוסק בשמו. די בכך שהצרכן מתכוון לרכוש מוצר מסוים (אותו הוא מקשר בתודעתו למקור "ערטילאיי" כלשהו), אך עלול לרכוש מוצר ממקור שונה לאחר שהוטעה לחשוב שמדובר בתוצרת המקורית בה היה מעוניין. (ראו פסק דין אנגיל לעיל).

כאן התצהיר היחיד שהובא הוא תצהיר המנכ"לית של התובעת שהצהירה כי התובעת פעילה מאז שנת 2009, פועלת באמצעות 100 זכיינים ברחבי העולם, למעלה מ-250 מרכזי לימוד, מהקרויות ועד אילת, במגרו היהודי, הערבי החרד ובשוק הבינלאומי ביותר מ-40 מדינות. בעמוד הפייסבוק הישראלי יש לתובעת 6,000 חברים ובעמוד הפייסבוק הבינלאומי – 14,000 חברים. צוין כי באתר האינטרנט של התובעת תעבורה מאוד גבוהה של אלפי כניסות בשנה. מייסד החברה, מר אמיר עשור, זכה בתואר יזם השנה העולמי בתחרות בינלאומית של ארגון YBI בשנת 2011. גם משרד החוץ הישראלי מפרסם את פעילות התובעת. בשנת 2012 זכתה החברה בפרס יזם השנה של בנק הפועלים וידיעות אחרונות. שמה של התובעת אוזכר במספר רב של פעמים בערוצי התקשורת.

הנתבעת לא סתרה את העובדות שהובאו.

נראה כי במצב דברים זה ניתן לייחס לתובעת הפעילה מזה 9 שנים בהיקפים שציינה ונוכח היקף פרסומה - מוניטין הדרוש לצורך ביסוס העילה של גניבת עין.

7.5 לגבי יסוד הטעיה -

א. המבחן שקבעה הפסיקה להוכחתה של הטעיה הוא מבחן אובייקטיבי לקיומו של חשש סביר שהמצג של הנתבע יגרום לצרכן להתבלבל ולרכוש מוצר של הנתבע, בעוד שהוא סבור שהוא רוכש מוצר של אחר. לצורך הוכחת יסוד זה, לא נדרשת כוונת הטעיה ולא נדרש להראות קיומה של הטעיה בפועל (ראו פסק דין אנגיל; ע"א 307/87 מ. וייסברוד ובניו נ' ד.י.ג. ביח"ר למצרכי חשמל בע"מ, (1990)).

קביעת קיומו של חשש סביר להטעיה נעשית באמצעות "המבחן המשולש" (המשמש גם בדיני סימני המסחר) שיסודותיו הם: (א) החזות והצליל; (ב) סוג הסחורה וחוג הלקוחות; (ג) שאר נסיבות העניין. למבחן זה צירפה הפסיקה את מבחן השכל הישר, אשר על פיו כאשר הדמיון שבין המוצרים מגלם מסר רעיוני זהה או דומה מהותית עשוי בית המשפט לראות בכך הפרה אף אם הסימנים שונים זה מזה בחזות ובצליל.

בית המשפט המחוזי בחיפה

13 אוגוסט 2018

ת"א 58241-11-16 קבוצת העשור - מהנדסים
צעירים בע"מ נ' אבו נדא ואח'

- ב. ראשית, בענין שבפני מדובר בדיוק אותו סוג מוצר ובאותו חוג לקוחות. גם שאר נסיבות הענין דומות. פנייה למרכזי לימוד פורמליים ולא פורמליים, על מנת להעביר קורסים להעשרת תלמידים מגיל הגן ואילך, בנושאי הנדסה מתמטיקה ופיזיקה. הלימוד נעשה באמצעות ערכות עבודה .
למבחן החזות והצליל –
מאחר ומדובר במוצר שפרסומו נעשה בעיקר דרך האינטרנט, הדגש הוא על הצד הויזואלי.
- ג. כבר ציינתי את השימוש בלוגו דומה לסימן מסחרי רשום של התובעת. עוד ציינתי את השימוש בשם דומה. בעוד בסימן המסחרי הרשום של התובעת רשום "מהנדסים צעירים" משתמש הנתבע באותו שם ממש כשהוא מתורגם לאנגלית " YOUNG ENGINEERS או JUNIOR ENGINEERS . גם השם "האקדמיה למהנדס הצעיר או הקטן מהווה דמיון שיש בו כדי להטעות.
- ד. גם השכל הישר מלמד במקרה זה כי שימוש במונחים דומים מבחינת הצליל ובסימנים דומים מבחינה ויזואלית, יש בו כדי ליצור הטעיה של הצרכן . מה גם שבדברי הפרסום התייחס הנתבע לכך שהקורס שלו יהיה המשך ישיר לקורסים קודמים שהעביר בשנים קודמות, כאשר ברור שאת הקורסים הקודמים העביר בהיותו זכיון של התובעת. הוכחת חיקוי מכוון של מוצר מתחרה מהווה סממן לקיומו של חשש להטעיה (עא 261/64 פרו פרו בייסקויט בע"מ נ. חבהרת ל. פרומין ובניו בע"מ (15.9.64).
- ה. לפיכך ניתן לומר כי הוכחה עוולה של גניבת עין.
8. הנתבע טוען כי התחייבות הנתבעת איננה התחייבות שלו
- 8.1 טענת הגנה המרכזית של הנתבע הינה כי ההסכם עם התובעת נחתם עם הנתבעת, חברה בע"מ, ולא אתו באופן ישיר. לכן לטענתו הוא פטור מכל התחייבויות הנתבעת, ולכל היותר התובעת יכולה ליטול פסק דין כנגד הנתבעת.
- 8.2 כבר ציינתי כי החברה הנתבעת הינה חברה יחיד , שבעל המניות בה היא אשתו של הנתבע. הנתבע מציג את עצמו כמהנדס בטכניון, ואין לי כל מידע מה עושה אשת הנתבע ומהם כישוריה. אשת הנתבע גם לא נתנה תצהיר כלשהו.
- 8.3 משיחה שהוקלטה על ידי חוקר מטעם התובעת עולה כי הנתבע מציג את עצמו כמי שמנהל את הפעילויות השונות של החברה, ויש אף חזרה על עובדה זו בסיכומי הנתבע.
- 8.4 כפי שעלה - הנתבע הוא המנהל היחיד בחברה הנתבעת. הוא הרוח החיה שבה, וכל מה שנעשה נעשה על ידו ועל דעתו. השאלה הינה האם ניתן להטיל על נתבע 1 אחריות

בית המשפט המחוזי בחיפה

13 אוגוסט 2018

ת"א 58241-11-16 קבוצת העשור - מהנדסים
צעירים בע"מ נ' אבו נדא ואח'

אישית מכח הקביעה כי הנתבעת הפרה סימן מסחרי רשום, הפרה זכויות יוצרים, ופעלה בדרך של גניבת עין. ולהבדיל – האם הנתבע נושא באחריות אישית בגין חובה של הנתבעת.

8.5 החברה היא אישיות משפטית נפרדת, משמע: מסגרת נורמטיבית בעלת כשרות משפטית. כשרותה המשפטית של החברה מתגלמת בקיום זכויות וחובות שיכולים לנבוע ממקורות שונים. החובה עשויה לנבוע ממקור חוזי. למשל, התחייבות של החברה הנתבעת לשלם תמלוגים מכח החוזה שחתמה עליו. חובת התשלום מוטלת על החברה בלבד. אין חובה על נושא משרה בחברה באופן אישי לפרוע את חיובי החברה (אלא אם כן נתן ערבות אישית).

הפרת חוזה על ידי חברה אינה מובילה להטלת אחריות וחבות אישית על האורגן או נושא המשרה הפועל בשמה של החברה (ראו: עא 407/89 **צוק אור בע"מ נ. קאר סקויריטי בע"מ** (25.10.94) (להלן: "**פסק דין צוק אור**") ע"א 10362/03 **א. ברזני שירותים בע"מ נ' אחים בן רחמים (צפון) בע"מ** (20.10.2009); ע"א 4612/95 **מתתיהו נ. שטיל**, (1997) וכן עא 313/08 **עזמי נשאשיבי נ. איהאב רינאוי** (1.8.10) (להלן: "**פסק דין נשאשיבי**").

יש לכן לקבוע שחוב החברה בשל תשלום התמלוגים הוא חובה של החברה הנתבעת. 8.6 כאשר מיוחסת לחברה הנתבעת עוולה, בשל מעשי אורגן שלה, האם ניתן לפתור את האורגן מכל אחריות? התשובה לשאלה זו היא בשלילה. יש להבדיל את נושא האחריות האישית מהדוקטרינה של הרמת מסך היוצרת יריבות ישירה בין נושא החברה לבעל המניות שבה, דוקטרינה שלא מצאתי לנכון להרחיב את הדיון בה במקרה כאן.

8.7 הנתבע הוא זה שנהל את המשא ומתן עם התובעת, הוא זה שקבל את ההכשרה והוא זה שחתם בשם החברה הנתבעת על ההסכמים והיה מופקד על יישומם בפועל. הנתבע הוא הרוח החיה של החברה הנתבעת והיא פועלת באמצעותו. הנתבע הוא זה שבפועל בצע את ההפרות שנידונו לעיל.

מימים ימימה נקבע במשפטנו כלל האחריות האישית של מנהל בשל עוולות שבצע ולקח בהן חלק, גם אם פעל כמנהל בחברה. ראו דברי כב' הנשיא שמגר בעא 407/89 **בפסק דין צוק אור** -

"הלכה זו חזרה ונשנתה פעמים רבות בהקשר של עוולות שונות (למשל: ע"א 139/76 אופיר ואח' נ' לוי ואח'; לוי נ' טכניכון ואח' [5], בעמ' 33-34 (הסגת גבול); ע"א 230/80 פינדר בע"מ נ' קסטרו [6], בעמ' 723 (רשלנות - מצג שווא רשלני)). חזרתי על הלכה זו, לאחזרונה, בע"א 4114/90 בן שושן נ' כריכיה קואופרטיבית בע"מ

בית המשפט המחוזי בחיפה

13 אוגוסט 2018

ת"א 58241-11-16 קבוצת העשור - מהנדסים
צעירים בע"מ נ' אבו נדא ואח'

ואח' [7], בעמ' 427: "כפי שאחריותו של התאגיד אינה מותנית באחריותו של האורגן, כך גם אחריותו של התאגיד אינה שוללת את אחריות האורגן"..... "

".....פעולתו העוולתית של האורגן מקימה אפוא אחריות אישית כפולה. ראשית, אחריות אישית של החברה. שנית, אחריות אישית של האורגן. ודוק: אין בכך שום סתירה לעקרון היסוד בדבר האישיות המשפטית הנפרדת של החברה (או כל תאגיד אחר). "

וראו גם עא 725/78 ע"א 725/78 בריטיש קנדיאן בילדרס בע"מ נ' אורן,
- (1981)

"עקרון היסוד של דיני הנזיקין הוא, כי מי שמקיים את היסודות של העוולה אחראי למעשיו שלו. מעמדו של המעוול בהירארכיה המינהלית או הביצועית אין בו כדי לשחרר את המעוול מאחריות. על-כן, עצם העובדה שאדם מבצע עוולה לא למען עצמו, אלא כעובד או כשלוח של אחר, אין בה כדי לשחרר את המבצע מאחריות בנזיקין. בדומה, עצם העובדה שאדם מבצע עוולה כאורגן של תאגיד, אין בה כדי לשחררו מאחריות".

חזרה ואישור להלכות צוק אור ניתנו **בפסק דין נשאשיבי** (1.8.10). (וראו שם התייחסות לאחריות האישית מכח ס' 12 לפקודת הנזיקין, בדעת רוב, הדורשת מעורבות אישית של נושא המשרה בעוולה, לעומת דעת המיעוט).

8.8 אחריות אישית תחול גם בעוולות של קנין רוחני כמו הפרת זכויות יוצרים והפרת סימן מסחרי רשום וכן בעוולה של גניבת עין (ראו לענין זה את הפירוט בפסק דין צוק אור, סעיפים 28-32 לפסק הדין, וכן רעא 2991/07 אקו"מ נ. קפוצ'ין עסקי מזון בע"מ (8.6.09)

8.9 גם הפרה של חובת תום הלב יכולה להוביל להטלת אחריות אישית וחובת פיצוי על האורגן או נושא המשרה עצמו (ראו: ד"נ 7/81 פנידר, חברה

בית המשפט המחוזי בחיפה

13 אוגוסט 2018

ת"א 58241-11-16 קבוצת העשור - מהנדסים
צעירים בע"מ נ' אבו נדא ואח'

להשקעות פתוח ובנין בע"מ נ' קסטרו, (1983) ע"א 10362/03 א. ברזני שירותים בע"מ נ' אחים בן רחמים (צפון) בע"מ (20.10.2009) (להלן "פסק דין ברזני"); ע"א 1569/93 מאיה נ' פנפורד (ישראל) בע"מ, (1994); ע"א 8910/05 א. אדמון בע"מ נ' וינבלט (20.9.2007) (להלן "פסק דין אדמון"). החובה לנהוג בתום לב במסגרת משא ומתן לקראת כריתתו של חוזה, לפי סעיף 12(א) של חוק החוזים (חלק כללי) תשל"ג 1973, חלה על כל אדם, בין אם הוא עושה כן בשמו ובין אם עושה כן עבור אחר. האחריות האישית בשל הפרת חובת תום הלב הורחבה בענין ברזני ובענין אדמון גם לסי' 39 לחוק הנ"ל המתייחס לחובה לקיים חוזה בתום לב ובדרך מקובלת. במקרה כזה לא די להוכיח כי הופרה חובת תום הלב על פי מבחן אובייקטיבי, אלא יש להראות שעל האורגן או נושא המשרה רובץ אשם אישי, סובייקטיבי (ראו ע"א 10385/02 מכנס נ' ריג'נט השקעות בע"מ, (2003)).

8.10 המסקנה המתבקשת היא כי יש אחריות אישית לנתבע בגין הפרת סימן המסחר של התובעת, הפרת זכויות היוצרים שלה, וכן בשל פעילות העולה לכדי גניבת עין.

9. סכום הפיצוי

9.1 סי' 13 לחוק עוולות מסחריות קובע אפשרות לפסיקת פיצויים לטובת התובעת ללא הוכחת נזק, וזה נוסחו –

13. (א) בית המשפט רשאי, על פי בקשת התובע, לפסוק לו, לכל עוולה, פיצויים בלא הוכחת נזק, בסכום שלא יעלה על 100,000 שקלים חדשים.

(ב) לענין סעיף זה יראו עוולות המתבצעות במסכת אחת של מעשים, כעוולה אחת.

9.2 סי' 56 לחוק זכויות יוצרים תשס"ח 2007 קובע גם הוא את האפשרות לפסוק פיצוי ללא הוכחת הנזק -

56. (א) הופרה זכות יוצרים או זכות מוסרית, רשאי בית המשפט, על פי בקשת התובע, לפסוק לתובע, בשל כל הפרה, פיצויים בלא הוכחת נזק בסכום שלא יעלה על 100,000 שקלים חדשים.

(ב) בקביעת פיצויים לפי הוראות סעיף קטן (א), רשאי בית המשפט לשקול, בין השאר, שיקולים אלה:

(1) היקף הפרה;

בית המשפט המחוזי בחיפה

13 אוגוסט 2018

ת"א 58241-11-16 קבוצת העשור - מהנדסים
צעירים בע"מ נ' אבו נדא ואח'

- (2) משך הזמן שבו בוצעה ההפרה;
- (3) חומרת ההפרה;
- (4) הנזק הממשי שנגרם לתובע, להערכת בית המשפט;
- (5) הרווח שצמד לנתבע בשל ההפרה, להערכת בית המשפט;
- (6) מאפייני פעילותו של הנתבע;
- (7) טיב היחסים שבין הנתבע לתובע;
- (8) תום לבו של הנתבע.
- (ג) לעניין סעיף זה יראו הפרות המתבצעות במסכת אחת של מעשים, כהפרה אחת.

- 9.3 בפקודת סימני לא קיימת מסגרת של פיצוי ללא הוכחת נזק. לגבי הפרת תניה של אי תחרות טענה התובעת להפסד הכנסה מזכיון במהלך התקופה מביטול החוזה עם הנתבעת ועד ליצירת הסכם עם זכין חדש, אלא שבענין זה לא הובאו ראיות תומכות כלשהן להוכחת הטענה.
- 9.4 הפסיקה דנה בשיקולי בית המשפט בבואו לקבוע פיצוי בנושא עוולה של גניבת עין. ביסוד הסעיף המאפשר פיצויים ללא הוכחת נזק עומד העיקרון של היעדר יכולת להוכיח את הנזק המדויק שנגרם בעקבות גניבת העין והרצון להרתיע מעוולים. רשימת השיקולים איננה סגורה ויש להתחשב בעוצמת ההפרות, במספרן ובמשכן, באשמו של המפר, באופיו ובגודלו של העסק המפר וכד. (ראו עא 3559/02 מועדון מנויי טוטו זהב בע"מ נ. המועצה להסדר הימורים בספורט (26.9.04) וכן ע"א 592/88 שגיא נ' עיזבון המנוח אברהם ניניו ז"ל, (4.3.92). השיקולים שהובאו בפסיקה מצאו ביטוי בסעיף החוק הרלוונטי בחוק זכויות יוצרים. ניתן לראות במסכת הפעולות של הנתבע הכוללות הפרת סימן מסחר רשום, שימוש בכרזות ופרסומים של התובעת משום מסכת אחת של גניבת עין.
- 9.5 בהתחשב בהיקף ההפרה שהוצגה בראיות לבית המשפט, מבחינת מספרה ומשכה, באשמו של המפר, בהעדר תום ליבו שבא לביטוי גם בהפרת החובה שלא להתחרות ובנסיון המלאכותי להפריד בין התחייבות החברה הנתבעת לבין התנהלותו כמנהל שלה, אני סבורה שיש להעמיד את סכום הפיצוי על סך של 65,000 ₪.

10. לסיכום

בית המשפט המחוזי בחיפה

13 אוגוסט 2018

ת"א 58241-11-16 קבוצת העשור - מהנדסים
צעירים בע"מ נ' אבו נדא ואח'

- 10.1 על הנתבעת החובה לשאת בתשלום החוב הכספי החוזי שלה בסך של 81,134 ₪.
- 10.2 על הנתבעים, ביחד ולחוד לשאת בפיצוי בגין ההפרות שנסקרו לעיל בסך של 65,000 ₪.
- 10.3 בנוסף ישאו הנתבעים ביחד ולחוד בהוצאות התובעת בתיק זה בסך של 10,000 ₪.
- 10.4 הסכומים ישולמו בתוך 30 יום מהיום שאם לא כן ישאו הפרשי הצמדה וריבית כחוק עד ליום התשלום בפועל.
- 10.5 צו המניעה הזמני שניתן במהלך ניהול התיק ביום 6.12.16 יהיה צו מניעה קבוע.
- 10.6 הנתבעים, ביחד ולחוד, לא יוכלו להשתמש בשם "האקדמיה למהנדס הצעיר" או "האקדמיה למהנדס הקטן" או בשם "מהנדסים צעירים" בשפה העברית הערבית והאנגלית, בפרסום עסק הדומה לעסקה של התובעת ומיועד לאותו חוג לקוחות, כדי למנוע הטעית הצרכנים.
- 10.7 העיקול הזמני ישאר בתוקפו עד לקבלת הסכומים שנקבעו מהנתבעים ביחד ולחוד / מהנתבעת.
- 10.8 הגזברות תשיב לתובעת את הפקדון שהפקידה בתיק זה.
- 10.9 המזכירות תודיע לצדדים על פסק הדין.

ניתן היום, ב' אלול תשע"ח, 13 אוגוסט 2018, בהעדר הצדדים.

ריבי למלשטריך-לטר, שופטת